

Foretræde for Folketingets Miljø- og Planudvalg den 24. november 2010

Først mange tak for at vi allerede, kun godt to uger efter vores henvendelse har fået foretræde for udvalget. Mit navn er Ole Wiil og jeg er landsformand for Foreningen af Vandværker i Danmark som repræsenterer 2100 forbrugerejede og forbrugerstyrede vandværker, hvoraf 131 er omfattet af vandsektorloven. Vi er en andelsbevægelse, der forsyner i alt 2,2 mio. danskere med rent drikkevand hver dag til en pris, der ligger langt under pristallet.

Jeg er ledsaget af vores direktør Bent Soelberg, Jørgen Olsen fra Gørlev Vandforsyning og Jakob Jakobsen fra Greve Vandværk.

Vi vil gerne redegøre for, hvorfor vi er uforstående overfor, at et privat vandværk som leverer lidt over 200.000 m³ drikkevand om året, svarende til en mindre stationsby med mindre end 2000 forbrugere skal underkastes vandsektorloven.

Vi har samlet et lille kompendium med de vigtigste oplysninger.

I bemærkningerne til lovforslaget fremsat den 26 februar 2009 står bl.a.:

Baggrunden var konkurrenceredegørelsen 2003, som pegede på et betydeligt effektiviseringspotentiale inden for vandsektoren, som redegørelsen anslog til ca. 1 mia. kr. årligt.

Der står videre

Konkurrenceredegørelsen vurderede, at der ikke er et tilsvarende effektiviseringspotentiale for de private, forbrugerejede vandforsyningsselskaber. En række af de forbrugerejede vandselskaber er traditionelt blevet drevet med fokus på lave takster. Der vurderes derfor ikke at være samme effektiviseringspotentiale i de private forsyningsselskaber som i resten af vandsektoren.

Forsyningssekretariatet udsendte den 29. september 2010 en redegørelse omfattende drikkevand og spildevand, der i perioden 2000 – 2009 var steget med hhv. 44 % og 78 %.

På den baggrund foretog vi en undersøgelse af prisudviklingen i den private sektor, så vi kunne sammenligne. Vi kan dokumentere, at drikkevandet i den private sektor kun er steget med 13,6 %, altså under pristalsudviklingen på 19,6 %. Privat drikkevand er altså relativt set blevet billigere i perioden. Vandet er steget fra 11,09 kr. til 12,59, altså 1,50 kr. for 1 m³ drikkevand. Disse beløb er inklusiv skatter og afgifter.

Der er altså meget langt op til de 44 %.

Da vores effektivitet jo måles på kr. og øre, må vi konstatere, at mere effektivt kan det vist næsten ikke gøres. Vi lever altså fuldt ud op til bemærkningerne i konkurrenceredegørelsen. Og det kan vi gøre, fordi vi udliciterer alle renoverings- og anlægsopgaver, således at ressourcer til drift og administration holdes på et absolut minimum.

Forsyningssekretariatet udmeldte igen den 2. november 2010, at danskerne har betalt 2,1 mia. kr. for meget for vandet.

Vores gennemgang af de formuer, der igennem mange år er opsparet i de private vandforsyninger viser imidlertid, at den samlede formue kun andrager 546 mio. kr. svarende til gennemsnitligt 4,4 mio. kr. pr. vandværk. De resterende 1,5 mia. kr. må således ligge andetsteds.

Se, vi synes jo, at det er ansvarlig økonomisk styring, at der lægges til side til planlagte og uforudsete store udgifter, ligesom i enhver fornuftig husholdning, så det forbrugerejede vandværk kan svare enhver sit uden at skulle belaste forbrugerne, enten ved ekstraordinære opkrævninger eller ved optagelse af dyre lån, med deraf følgende stigende vandpriser.

Vi er således klædt på til økonomisk at kunne håndtere en større forurening, etablering af en ny vandboring eller en gennemgribende renovering af vandværket.

Vore regnskaber og priser godkendes hvert år demokratisk og åbent på generalforsamlingen af ejerne af vandværket, og de er godt tilpasse med, at der er penge i kassen. Sådan skulle det gerne

fortsætte, men den nye vandsektorlov kræver, at forbrugernes opsparring skal afvikles over 10 år og, at vandværkerne i stedet skal gældsætte sig når der skal renoveres; forstå det, hvem der kan.

Vi tager kun det for vandet, som det koster at pumpe vandet op af jorden, behandle det og pumpe det ud til forbrugerne samt lidt til vedligeholdelse – se det er sund fornuft.

Til at holde øje med vandpriserne er der etableret et statsligt forsyningssekretariat – det forstår vi jo ikke, når kommunen hvert år skal gennemgå vores regnskaber og godkende vores priser – det er da dobbeltadministration.

Til drift af dette sekretariat skal hver vandværk årligt indbetale 32.000 kr. Det svarer til 20 kr. pr. forbruger for det lille vandværk. Det samme beløb, altså 32.000 kr. skal Københavns Energi med 750.000 forbrugere også betale, men det svarer jo kun til 4 øre pr. forbruger. Det synes vi ikke er helt rimeligt.

Herudover skal vandværket bruge mange tusinde kr. til revisor- og konsulentbistand for at kunne svare på alle de indviklede og omfattende opgørelser som forsyningssekretariatet kræver.

Alt dette har gjort, at vores vandpris i 2010 er steget helt unormalt med 4 %.

Vi får jo ikke bedre vand, blot dyrere vand.

Da hele vores formue skal afvikles, må vi konstatere, at flere vandværker vil gå fallit i løbet af de næste 10 år, når penge-kassen er tom, hvis ikke de frivillige bestyrelser har givet op forinden på grund af de nye forøgede administrative byrder.

I bemærkningerne til lovforslaget står endvidere:

Sigtet med lovforslaget er blot at adskille kommunernes rolle som henholdsvis forsyningsvirksomhed og myndighedsudøver.

Og i ministerens svar til Miljø- og Planlægningsudvalget den 23. april 2009:

Viser det sig, at de private forsyninger er mere effektive end de kommunale, så vil det individuelle effektiviseringskrav, som de private forsyninger skal overholde, være mere lempeligt end det, der gælder for de kommunale forsyninger.

Da de private vandværker således kan dokumentere, at vi bliver drevet effektivt efter hvile i sig selv princippet, skal vi anmode udvalget om at se velvilligt på, at de private forbrugerejede vandværker bliver løftet ud af den del af vandsektorloven, der omfatter prisloft og afvikling af formuen.

Det er vores vurdering, at det kan gøres relativt enkelt uden, at det rækker ved det indgåede forlig.

Ole Wiil
Landsformand
FVD